

bronchopneumonie, één geval;
 furunculosis (minstens 10 stuks), 3 gevallen;
 mitraal-insufficiëntie met begin van compensatiestoornis, één geval;
 albuminurie met hypertrophia cordis, versterkte tweede aortatoon, enz. 4 gevallen;
 enuresis nocturna, één geval;
 urethritis gonorrhoea, één geval.

In aanmerking genomen, dat het hier betreft jongelui van 19 tot 20 jaar, geschild door keuring vóór het indiensttreden, geeft deze uitkomst toch wel te denken, wat betreft den gezondheidstoestand van ons volk. Natuurlijk zijn deze gegevens volmaakt onvoldoende om algemeene gevolgtrekkingen te maken, maar ik hoop van harte, dat de collegae betere ondervindingen mogen hebben opgedaan.

Amsterdam,
 12 April 1919.

J. DEKKER,
 res. off. v. G. 2de kl. met onbepaald verlof.

II.

In de *Nieuwe Rott. Cour.* van 12 April (avondblad) werd ik getroffen door een ministerieele beschikking over de ziekenrapporten. Volgens dit blad is in die beschikking bepaald, „dat de commandeerende officieren toezicht zullen hebben uit te oefenen op de door de officieren van gezondheid te houden ziekenrapporten door daar *nu en dan zelf te verschijnen* of aan een officier op te dragen zich van den *goeden gang van zaken te overtuigen*.”

Mij persoonlijk schijnt deze laatste beschikking aanleiding te zullen geven tot ernstige conflicten tusschen den dienstdoenden officier van gezondheid eenerzijds en den troepencommandant anderzijds, daar de officier van gezondheid hier *in de uitoefening van zijn zuiver geneeskundige praktijk onder toezicht kan worden gesteld van een leek*; de kans is buitendien groot, dat soms getracht zal worden den behandelenden arts in een of andere minder gewenschte richting te leiden, vooral in die gevallen, waar de officier van gezondheid meer officier dan geneesheer is.

Maar er is meer: want de officier van gezondheid moet als mindere in rang dulden, dat een meerdere in rang op het ziekenrapport aanwezig is en als arts is hij tot geheimhouding verplicht. Er doet zich m. a. w. een conflict voor bij de landmacht, niet ongelijk aan hetgeen zich vroeger bij de zeemacht heeft voorgedaan. Zal de officier van gezondheid in een gegeven geval den meerdere in rang beleefd verzoeken zich te verwijderen? Maar als deze meerdere daaraan dan geen gehoor gelieft te geven? Dan geraakt de officier van gezondheid in groote moeilijkheid. Hoe redt hij zich daaruit?

Hilversum, 13 April 1919.

G. BERG.

DE TAAL DER GENEESKUNDE.

Ik heb het nooit zoo heel erg gevonden, dat in de artikelen, die de Nederlandsche geneesheeren in het *Ned. Tijdschrift v. Geneesk.* schreven, hier en daar woorden voorkwamen, die geen mooi en geen zuiver Nederlandsch waren, en dat er misschien wat meer Germanismen en Latinismen in stonden, dan noodig was. Maar ik weet, dat anderen daarover anders denken en dat zulks een der redenen is, waarom prof. KLUYVER zijn artikelen over „De taal der geneeskunde” in ons *Tijdschrift* schrijft en niet in een letterkundig blad.

Maar het wordt nu toch te bar! In het nummer van heden vond ik in één tijdschrift-artikel niet minder dan 33 niet-Nederlandsche woorden. Er zullen er nog wel meer in zijn, want ik heb slechts aangeteekend welke woorden in het oog liepen, zooals *adjectiva, composita, substantief, adverbium, accent, possessieva, correct, constructie, syllaben, object*, terwijl ik niet erbij rekende woorden als *functie, modern, analogie*.

Drie-en-dertig niet-Nederlandsche woorden in even meer dan 3 bladzijden druks!

Het is weliswaar een ander niet-Nederlandsch, dan waartegen prof. KLUYVER te velde trekt. Het zijn nu wel *geen Germanismen*, die door denzelfden professor in ons